

A Fővárosi Ítéltábla a Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Pálvölgyi Miklós ügyvéd) által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű és (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperesek ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 2-án kelt 8.P.23.509/2011/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. és 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek 15.000 (tizenötezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a ... című napilap ...-i számában „...” címmel „...” alcímmel megjelent cikkben foglaltak miatt terjesztett elő sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet és keresetet.

Az alperes a kereset elutasítását kérte egyrészt arra hivatkozva, hogy a cikk nem kizárólag a felperes által működtetett ... nevű szórakozóhelyről szól, másrészt pedig álláspontja szerint a megjelenteket a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok alátámasztják.

A Fővárosi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 15.000 forint perköltséget, míg az államnak külön felhívásra 27.000 forint illetéket.

Az ítélet indokolásában ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 12. §-át, majd azt fejtette ki, hogy az alperes bizonyította, hogy a cikk azon sérelmezett kitétele, miszerint 1999-től

kezdődően előfordulhatott, hogy használatbavételi engedély nélkül üzemelt a ... mulatója, valós.

Megjegyezte, hogy a cikk nem is a területhasználat jogcímével kapcsolatosan tájékoztató, hanem arról, hogy használatbavételi engedély nélkül „üzemelhetett” a mulató, amelyből az újságolvasó is csak arra következtethetett, hogy a működéshez nem volt meg a hatóság által kiadandó használatbavételi engedély.

A felperes szerint hamisan keltette azt a látszatot a cikk, hogy a területhasználatot illetően bírósági eljárás lenne folyamatban az önkormányzat és a ... között. E körben az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a sérelmezett rész nem arról szól, hogy a felperes csak egy részt emelt ki cikkből, azt, miszerint „pikáns a helyzet az elfoglalt terület mértékét illetően is, mert létezik két 2005-ös szerződés, amely szerint a ...-nak és a ...-nak 1470, illetőleg 1500 négyzetméteres parcellát enged át az ... Önkormányzat, holott előtte és azóta is körülbelül 6000-6000 négyzetmétert foglaltak el. A magabiztosság oka egy 2001-es szerződés, amelyben ki tudja milyen kezek filctollal a teljes 6000 négyzetmétert bejelölték”.

Az a kitétel ugyanis, hogy „az ügy jogvita tárgya”, az elsőfokú bíróság szerint nem azonos azzal, amire a felperes következtetett, miszerint bírósági eljárás lenne folyamatban.

A felperes hamis látszatkeltésnek tartotta a cikkben azt is, hogy az elmúlt évek területhasználati díjainak mértékét a Fővárosi Önkormányzat díjai alapján kellene megítélni.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ez nem hamis tényállítás, mert valós a díjfizetésre vonatkozó közlés, az pedig vélemény, hogy mennyivel fizetne többet a felperes, ha a Fővárosi Önkormányzattól bérelné az ingatlant.

A felperes szerint hamisan kelti a cikk címe és a kiemelt nagybetűs idézet azt a látszatot, hogy a ... megbírságolták egymillió forintra. Az írás ezen része azonban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem a ...-ról szól, hanem a ... nevű szórakozóhelyről, mint ahogy az sem, hogy a ...-nak köze lenne ... korábbi polgármester kampányfinanszírozási ügyéhez, hiszen a cikkben kifejezetten ..., a ... korábbi résztulajdonosát említették meg többek között abban az összefüggésben, hogy ... egyes kampányrendezvényeinek többmilliós számláját fizette ki.

Mindezekből következően az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy sem valótlan tényállítás, sem a valóság hamis színben történő feltüntetése nem állapítható meg a felperes által sérelmezett kitételekkel összefüggésben, ezért az a keresetet elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az ítélet részbeni megváltoztatását, a hamis látszat keltése miatti helyreigazítás elrendelését a folyamatban levő bírósági eljárással kapcsolatban, a területhasználati díj mértéke vonatkozásában, illetve ... kampányfinanszírozási ügyét érintően.

Álláspontja szerint az alperesek hamisan keltették azt a látszatot, hogy az önkormányzat és a ... között a területhasználatot illetően bírósági eljárás lenne folyamatban. A szerző „ügyet” említ, majd a „jogvita tárgyról” ír, és úgy folytatja, hogy ebben az ügyben a bíróság talán még ebben az évszázadban dönt. Ezzel azt

a látszatot keltette, mintha a felek közötti jogvita eldöntésére a bíróság előtt kerülne sor, mivel a bíróság kizárólag csak akkor dönthetne az ügyben, ha folyna ilyen bírósági eljárás.

A per tárgyát képező cikk azt a hamis látszatot is keltette, hogy az elmúlt évek területhasználati díjának mértékét a Fővárosi Önkormányzat díjai alapján kellene megítélni. Ez az összehasonlítás a felperes álláspontja szerint öncélú és értelmetlen, kizárólag az üzleti tevékenységgel szembeni indulatok felkorbácsolására alkalmas. A hamis látszatkeltés abban fedezhető fel, hogy jelzi ugyan, hogy nem a fővárostól bérelték az ingatlant, de ennek tudatában mégis a fővárosi rendelet területhasználati díjait veti össze a megfizetett használati díjakkal.

A helyreigazítási igény és fellebbezés arra is kiterjedt, hogy az alperesek hamisan keltették azt a látszatot, hogy a felperesnek köze lenne ... korábbi polgármester kampányfinanszírozási ügyéhez. E körben ismertette a cikk megfogalmazását. Először a cikkíró kifejtette azt, hogy a ...-val együtt keveset fizetett, miközben sok volt a bevétele, és ebből vonta le azt a konzekvenciát, hogy hátszéllal, piaci előnnyel könnyű legyőzni a konkurenciát. Arra is utalt, hogy az árendedmény akkor térült meg, amikor ... polgármester egyes kampányrendezvényeinek finanszírozására sor került. A hamis látszatkeltéssel a működését, az árpolitikáját egy kalap alá veszi a ... működésével és a ... vonatkozó tényközlésből a felperesi magatartásra is következtetést von le, így minden olvasó számára nyilvánvalóan összekötötte a ... területhasználati szerződésének díjait és árpolitikáját a ... korábbi résztulajdonosának állításával.

Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a kontextusból kiragadva csak az utolsó mondatot értékelte ahelyett, hogy a cikk és főleg e bekezdés egészét, a teljes gondolatmenetet értékelte volna.

Az alperesek az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték, változatlanul fenntartva az elsőfokú eljárás során előterjesztett ellenkérelmükben foglaltakat.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetése, az így meghozott döntése is helytálló, azzal a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályt helyesen jelölte meg, ezért arra a másodfokú bíróság csak visszautal az alábbiak kiemelése mellett.

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás különleges személyiségvédelmi eszköz, amelynek alkalmazására csak a speciális szabályokban előírt módon és feltételek fennállása esetén van lehetőség.

A 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, míg a 10. § értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák, és a médiatartalom szolgáltatójának a hiteles, gyors és pontos tájékoztatás a feladata [13. § (1) bekezdés].

A törvény 12. § (1) bekezdése alapján ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy való tényeket hamis színben tüntetnek fel, akkor az érintett követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, illetve mely tényeket tüntet fel hamis színben, továbbá melyek a való tények.

A valótlan sajtóközleménnyel szembeni védelem független a sajtószerv vétlenségétől, és a kifogásolt közlemény valóságtartalmáért a sajtószervet objektív felelősség terheli.

A Legfelsőbb Bíróság PK. 14. számú állásfoglalása értelmében a sajtóközlemény vitatott tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani.

A rendelkezésre álló adatok alapján a másodfokú bíróság is arra az álláspontra jutott, hogy azáltal, hogy a felperes által kiemelt cikkrészlet a területhasználat mértékét „pikáns helyzetnek” minősítette, illetve a 2001-es szerződés mellékletéről azt írta, hogy az a teljes 6000 négyzetméteres parcellának a használati jogát tartalmazza, amit „ki tudja milyen kezek filctollal” jelöltek be, valótlan nem állított. Ezt a vitás helyzetet tekinti a szerző egy jogvita tárgyának, ami azonban nem jelenti azt, hogy jelenleg az Önkormányzat és a felperesi gazdasági társaság közt bírósági eljárás lenne folyamatban. A területhasználati díj mértékével kapcsolatosan sem keltettek az alperesek hamis látszatot, mindössze összehasonlították azt, hogy hasonló ingatlanok használatáért a Fővárosi Önkormányzat mennyi pénzt szed be, illetve mennyit kell a felperesi szórakozóhelynek fizetnie. Ezzel az egybevetéssel csak annak adtak hangot, hogy a felperes az ... Önkormányzattól való bérléssel mennyivel jobban járt, illetve mennyivel kevesebbet kellett fizetnie „az ... városatyáinak nagyvonalúsága” következtében.

Ez az összehasonlítás, valamint a jogvitára utalás mindössze a meglévő gondokat veti fel, azokra utal, és nem kelt olyan látszatot, mint amire a felperes az általa a teljes cikkből kiragadott egy-egy mondatból következtet. Az olvasók számára az írás egészéből - értékelve a szövegösszefüggéseket is - teljesen egyértelmű, hogy mire kívántak az alperesek rámutatni, mi az, amire a területhasználat, annak díjával kapcsolatosan fel kívánták hívni a figyelmet.

Ugyanígy ... korábbi polgármester kampányfinanszírozási ügyére vonatkozó cikkbeli kitétel sem alapozhatja meg a sajtó-helyreigazítást, mivel a cikk ezen része nem a felperesről szól, hanem ...-nak, a ... résztulajdonosának nyilatkozatával foglalkozott és azt kellett megítélni, hogy ebből az átlagolvasó milyen következtetésre juthat és nem azt, hogy a felperes a közlésből mit olvas ki.

Mindezekből következően helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a felperes kereseti kérelme nem megalapozott, s mivel a fellebbezésében sem adott elő olyan okot, indokot, ami az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását eredményezhette volna, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát annak helyes indokaira utalással helybenhagyta.

A pervesztes felperest a fellebbezési eljárásban felmerült perköltségek megfizetésére a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján kötelezte.

Budapest, 2012. március 29.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő